

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

AD Gerhardum ducem omnia redibant: nam Albertus heredes non reliquit. Sapius se deinde interposuere vicinarum urbium gubernatores, ut tractatibus dirimerent. Incolae primum ipsi, ut pacem mererentur, ex promissione magnam pecuniae summam: Dux voluit annuam: Magnam enim in spem venerat terrae potius, ut subditi essent, imperataque facerent: quod illi morte grauius duxerunt: nec mediatores, ut creditur, in eam rem multum propenderant. Dux literas eorum produxit, quibus ante polliciti sunt, se in auxilio comitum futuros aduersus quemlibet hostem: neque hoc syncerum arbitrati implere volebant: sed quosdam suorum aduersus exteros impugnatores subsidia exhibere. Tum dux: Neque promissis, inquit, stare, neque fidem literis firmatam hac gens implere constituit, ut video, & iam fraterno sanguine impenso nobis ea res magno constitit, dissimulanda nullo modo venit. Ita disturbatis tractatibus, ad arma editum est. Praesidium in Delbrugge Holsati seruauere: quod Thietmarsii oppugnantes, multa saepe retulere incommoda. Toto deinde agmine dux hostes petere constituit. Ingressus in die Oswaldi per viam Suderhamme, signum sagittariorum Henricus de Aluede miles habebat: sed quod primarium vocitabant, Nicolaus frater eius, iidem miles, defendit. Dux cum cohorte constitit ad signa in primordiis ingressus. Sagittarii, & qui ad pugnam venerant, longius circumacti, de parochiis Lunden, & Dweddingstede, pradam coegerunt: nec satis ad exitum festinabant urgentes. Nicolaus fratrem comonuit, tempus esse ad reditum properare: Ille nihil veritus animosior circuibat, cuiusdam molendino, quod vetis agitur, euertendo insistens. Interim

congl-

conglobati Thietmarſi, exitum viarum, in quem dux
reſpexit, circunvallauere. Præmiſi ruſtici cum aliquan-
ta præda. Iam propinquauere cohortes equitum, ad exi-
tum reſpicientes. Præmiſi autem pueri, qui minorum
ſuorum clypeos & haſtas baiulauere. In hos primo im-
petu factò, clamor puerorum attollitur cum eiulatu.
Princeps inter ſe ſuorum eſſe rixam arbitratus, (hoſtes
enim ſe rubetis occuluere) aduolat, inermi capite, vt ſu-
orum clamorem compeſcat. In eum mox irruunt ex la-
tere Thietmarſi, & capite vulnerato deiecerunt. Saui-
tur deinde in omne agmen ex lateribus: & concurſu populi
factò, vallatur omne agmen Hoſſatorum. Paucis mira
fortuna elabentibus, reliqua multitudo ceditur, oppri-
mitur, conculcatur: Mox in deiectos ſeuiunt, nullius vi-
ta de more parcunt: Semiuiuos extingunt, & in ca-
dauera ſeuietes, vix principem cum paucis permittunt
ad ſepulturam: ceteros canibus, lupis, vulturibus, vo-
randos derelinquunt. Cum duce occubuere milites duo-
decim, militares vtriuſq; terræ, Hoſſatia & ducatûs,
trecenti. Henneke Lembeke ſapè victor in agmina Da-
norum regis: Vlfo Pogwiſch cognomento Bonus, Hen-
ricus & Nicolaus de Aluelde, Gerhardus quoq; Sculte
ex dioceſi Bremeniſi, milites, & alij innumeri procubuere.
Duo in ſequentem diem capti, Pogwiſch & Rant-
zow, pro redemptione ſua hoc egerunt, vt nouum in
Delbrugge præſidium deijceretur. Signa militaria, que
ceperant, aliud in Meldorpe, aliud in Oldeworde ſubli-
mia fixerunt. Ferunt in auro & argento, equis & armis,
non mediocrem eſſe theſaurum terræ inuectum. Hæc eſt
ſecunda inſignis clades Hoſſatorum, quam in Thiet-
marſia ſunt perpeſſi: Nam prima fuit viceſimo poſt mil-
le trecentos ſub Gerharδο comite, huius ducis auo: Ille

quidem tunc superfuit : sed copia maiores perierunt. Prælio nunciato infelici, mærens Holsatia luxit principem suum. Inprimis vidua eius de domo Brunswicensi, insignis fœmina, soror Henrici, Bernhadi, Friderici ducum, filia Magni, cum tribus filijs & duabus filiabus, mœsta resedit : perfecitq; tamen, ut treuga inirentur, renouarenturq; deindè prisca terra fœdera. Thietmars in Holsatia, Stora & Eydora fluminibus, immunes à vetigalibus essent : vicissim Holsati in Thietmarsia : Si quid vicissim quæstionis nasceretur, maiores vtriusque terra dirimerent, arma conquiescerent : Cui recedendum à fœdere videretur, sex antè septimanis renunciet parti alteri. Ea tum literis tam relicta domina quam Thietmarsorum sunt vtrinquè roborata.

CAPVT XXIII.

Trium filiorū, quos dux Gerhardus liquerat, maior Henricus septimum agebat annum : Adolphus tertium, & Gerhardus in vtero erat posthumus patri : filiarum vnam regina Dania Margareta in Suediam perduxit, in monasterio Dwasteen sancta Birgitta loco memorabili, quem post euecta regebat. Altera tradita est domino de Dandalia principi Balthasar. Cūque ille non diū superfuisset, nupsit Thederico de Aldenborg comiti, peperitq; illi Christianum, Mauritium, & Gerhardum filios : quorum primus rex trium aquilonum regnorum factus, genuit Iohannem regem & Fridericum ducem fratres, hac ætate Holsatiam tenentes. Nam fratres illi tres Gerhardi filij, sine prole abiērunt. Gerhardus autem dux, si quid illi contigisset humanitus, filiorum tutores esse iussit, Ericum Krummedick, Sifridum Sesteden, Laurentium Heesten, milites. Sed res maiori visa est indigere præsidio. Vndè factum est, ut Hen-